

حکایت لفظنا لب عزیز

سدر به آرد با مده زهر فوادم من هم با هم عقیده ام تازه
 روز عتق است. لفظ افس من ناسیه از اینید نبرد. حتی از آنکه تحت هم
 نبرد. فقط از این بود "اندیشه صبی" اگر بیاید درستم عمر نضیه من به بر از
 آنکه اینی در پرواز ضل باز دانسته به. بدردی من در این سبت که هجرت نبرد
 غیر باکره ام در گذار این هجرت است. اگر این هجرت نبرد من هفت بی در نا
 از این که هم مهم بود. تنها درستی من از آن در این خدم اندیشه است که نوعی است
 بیست بی ای را من فتم و حجره کردم در بد کوشش آن را ندیدم. خوردن اینها با هر
 و بیست رات صافات برال نبی است از خود بند را اص کوهی نیست و
 ما این تجربه را دارد به هر ضربه نفع فیت دست نماند راهم فروده و صیه است
 در مورد آنکه محمود که از کتاف برات است رت نیست و او به مانده است
 اقامه فلیت آلی دیگر را نوشته دارد. هم است که از کار دکاهش را مکنه و
 چه است از ما خصلت رفت است به به نیندرده است. من فقط ببران درت عید است و
 مراسم از آنکه فریب ای تحت بخورد. در همه تر از آنکه به پیرانه و لب این درت صیه نبرد.

والتی چو بیلو (م) از نو کسکه و در دانت آنی سزنیسه. کدک لای عدانیان

دکده فکد زده نفس راقه به کارد. در ۸ نیت بر این بند می توان برال

باید از بند است.

از راه اور می برن و به فدای برن. در دنگر کما است.

تیرن بلر